

nemlig Landbruget, er fast bestemt paa ikke at ville den Vej og gennem Tidernes Konkurrence har erhvervet sig en saadan Førsteplads paa Verdensmarkedet, at vi kunne gaa ud fra, at det vil kunne hævde denne Stilling, vil man, synes jeg, naar man ser realpolitisk paa Sagen, hurtigt komme til det Resultat, at det er haabløs Gerning at tænke paa at drive dette Land ind i ny Industribeskyttelse. Det synes, at man, bortset fra al Teori, maatte kunne sige sig selv, at der kunde i alt Fald kun være Tale om at tænke derpaa i de Aar, da det store Landbrug interesserede sig for Korntolden; men, som jeg allerede har bemærket, de Aar ere forbi, jeg tror ikke, at der i det store Landbrug mere er nogen synderlig Interesse derfor, jeg tror i hvert Fald, at der er en sikker Forvisning om, at det lader sig ikke gennemføre. Men naar det er saa, naar hele Landbruget staar saaledes, og de andre Erhverv, jeg her har nævnt, og som jo tælle en meget stor Del af Befolkningen udenfor Landbruget, heller ingen Interesse have for Beskyttelsen, synes jeg, at hvordan man end teoretisk ser paa Sagen, hvilket System man end teoretisk anser for det bedste her i dette Land, naar man kun ser realpolitisk paa Spørgsmaalet og ikke lader sig forblinde af almindelige Betragtninger —, er det klart, at her i dette Land kan ikke vedtages en ny Toldlov, der skaber ny Industribeskyttelse; Retningen er given.

Man kunde nu sige: Ja, det er godt nok, men de ubeskyttede Erhverv og de Erhverv, der atter bygge paa dem, kunne ikke føde Befolkningen. Men de ubeskyttede Erhverv, vi have her i Landet, ere saa sandelig ikke sygnende. Jeg nævnte disse Erhverv før, Landbrug, Handel, Skibsfart og Fiskeri. Jeg tør sige om dem alle, at de i Øjeblikket staa i en Opgangsperiode. Landbruget er stærkere, end det har været i mange Aar, og det samme gælder baade Handel, Skibsfart og Fiskeri. Og naar jeg nævnte de ubeskyttede Industrier, vi have herhjemme, tør jeg sige, at heller ikke nogen af dem er sygnende. Derfor, de Erhverv, der kæmpe under Frihandelens Fane herhjemme, ere ikke blot store og omfattende, men de ere stærke. Landbruget kalder Aar for Aar

paa flere Folk til at være dets Medarbejdere, og forhaabentlig ere vi inde paa en Udvikling, som vil kunne bære os frem ad den samme Bane i mange Aar.

Oftest synes det mig desuden, at naar vi endelig komme til at diskutere Toldsager her i Landet, ere de Argumenter, som Industribeskyttelsen anfører, lidet afgørende, ofte forekommer det mig, at de maa føre den fornuftige Betragter i modsat Retning. Jeg skal nævne et enkelt og — som jeg synes — meget karakteristisk Eksempel. Jeg vil bede ærede Medlemmer læse Andragende Nr. 64, der findes i Betænkningen fra Folketinget; det er et Andragende fra Tekstilindustrien, af alle Industrier den mest omstridte, naar det gælder Toldloven. Der siges i dette Andragende, som er fra 35 navngivne Tekstilfabrikanter, at ved det Forslag, som Regeringen har fremsat her i Oktober Maaned, vil Beskyttelsens Nedsættelse andrage et Beløb af ca. 1,500,000 Kr. — heri er fradraget, hvad der kan spares paa Raamaterialier. Nu anslaaer jeg — og det med et temmelig højt Tal —, at Beskyttelsen er nedsat med 20 pCt. i Regeringens Forslag. Hvis det er Tilfældet, vil det altsaa sige, at hele Toldbeskyttelsen for disse Fabrikker andrager 7½ Mill. Kr. Det er den Skat, som vor nuværende Toldlov giver disse Fabrikker Ret til at kræve af deres Medborgere. De kunne i Læ af den nugældende Toldlov opkræve indtil 7½ Mill. Kr. Skat af Forbrugerne af deres Varer. Nu oplyse disse Fabrikker i samme Andragende, at de udbetale i Arbejds løn til Arbejderne og, saavidt jeg kan forstaa, til Undermestre og Formænd i alt 5,7 Mill. Kr. De anføre dette som Bevis for, at man skal være meget varsom med at røre dem. *Enten* udnyttes nu denne Beskyttelse af 7½ Mill. Kr. ikke tilnærmelsesvis, og saa forekommer det mig, at den Nedsættelse, som Regeringen foreslaar deraf, med ca. 20 pCt., saaledes at vi kun kappe det øverste af den Beskyttelse, der ikke fuldt udnyttes, ingen Skade kan gøre, eller ogsaa udnyttes denne Beskyttelse fuldtud, og saa betyder det, at det danske Samfund betaler i Skat til disse Fabrikker 7½ Mill. Kr., for at de til Gengæld kunne udbetale i Arbejds løn 5,7 Mill. Kr. Ærede